

# พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง

พ.ศ. ๒๔๕๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๕๕

เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ  
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่อง  
ขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๕๓ ในทุกท้องที่ตลอดราชอาณาจักร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย  
พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๙๕ และมาตรา ๒ แห่งพระราช-  
บัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๕๓ จึงทรงพระกรุณาโปรด  
เกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติ  
ควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๕๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๕๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน  
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง  
พ.ศ. ๒๔๕๓ ในทุกท้องที่ตลอดราชอาณาจักรบรรดาซึ่งยังมีให้มีพระราชกฤษฎีกาประกาศ  
ให้ใช้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

(๗๓ ร.จ. ๓๗๑ กอ:เกี ๓๑ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๔๘๙)

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ ตามที่ได้ประกาศให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๘๓ ในจังหวัดพระนครและธนบุรี กับในเขตเทศบาลต่างๆ ของจังหวัดทุกจังหวัดแล้วนั้น บัดนี้ ปรากฏว่า ได้มีบุคคลนำเครื่องขยายเสียงไปใช้ในการโฆษณาออกเขตดังกล่าวเป็นจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชน สมควรควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงให้ตลอดราชอาณาจักรเพื่อสวัสดิภาพของประชาชนในอันนี้